

# MITEN SE RIPARI TAAS PIDETÄÄNKÄÄN?

## KAUNIAISTEN SUOMALAISEN SEURAKUNNAN RIPPIKOULUN PAIKALLISSUUNNITELMA Laadittu syksyllä 2018

### MIKSI SANOA SE LYHYESTI...

...kun sen voi tehdä pitkästi. Niinpä tässä paperissa kerrotaan melkein kaikki ripareista Granissa. Ne pidetään samalla tavalla kuin muuallakin Suomessa, valtakunnallisen Grand Planin mukaan. Mutta omalla paikallisella tvistillä, of course.

Tämä suunnitelma on työkalu. Siitä kuka vaan voi katsoa, miten me pidämme ripareita. Se auttaa meitä itseämmeikin muistamaan asiat. Ja suunnittelemaan hommaa entistä paremmin jatkossa.

Tällä mennään, pieni variaatioin tietty.

Riparissa on kaksi osaa. Seurakuntajakso ja leiri. Seurakuntajaksoa vedetään sekä ennen että jälkeen leirin. Lopuksi konfirmaatio.

### MISSÄ ME OLLAAN? ELI TOIMINTAYMPÄRISTÖ

Kauniainen on pieni mutta hieno noin 9500 hengen kaupunki Espoon keskellä. Suomea puhuu 60%, ruotsia 36% ja muita kieliä noin 4% väestöstä.

Granissa on omat koulut, joten monet riparilaiset tuntevat toisensa jo etukäteen. Nuoret harrastavat paljon ja kaikkea. Lisäksi jotkut panostavat kouluun ihan tosissaan. Siksi saattaa olla vaikeaa löytää aikaa riparin kokoontumisille.

Kauniaisten suomalaiseen seurakuntaan kuuluu noin 4300 jäsentä. Riparitapaamisia pidetään Sebastoksessa ja Kauniaisten kirkolla. Omia leirikeskustoja ei ole, joten leirit pidetään muualta vuokratuissa tiloissa, joskus kaukanakin.

Ennuste riparilaisista tulevina vuosina.

2019	67
2020	64
2021	66
2022	72
2023	62
2024	65
2025	58

Nuorten määrä näyttää pysyvän samana viitisen vuotta ja sitten se vähenee. Tosin tänne rakennetaan lisää asuntoja, joten ehkä Graniin muuttaa jatkossa joitakin uusiakin nuoria. Lisäksi on hoksattava, että Espoolaisia nuoria tulee meidän ripareille, joskin meidänkin nuoria menee muualle ripareille.

Tulevaisuutta on vaikea ennustaa. Näyttää kuitenkin siltä, että vuosina 2019-2022 pidämme kolme rippikouluryhmää. Sen jälkeen nuoria riittää kahteen ryhmään.

## TÄHÄN PYRITÄÄN

Tapahtui niinä päivinä, että koko Suursuomen valtakunnassa sovittiin yhteisestä riparisuunnitelmasta (The Rippikoulusuunnitelma 2017). Sitä mekin seuraamme. Pyrimme siihen että nuoret

- kokevat pyhää iloa ja turvallista yhdessäoloa (Henki kulkee kivan rennosti)
- vaikuttavat asioihin ja heitä ihan oikeesti kuullaan (Hei me vaikutetaan!)
- oppivat hiljentymään Jumalansa eteen (Ristinmerkki lähtee kevyesti)
- hoksaavat että uskolla on annettavaa omaan arkiseen elämään (Oho, tää toimii kotonakin!)
- kantavat fiksusti vastuuta itsestä, muista ja luonnosta (Pidän huolta)
- haluavat kuulua kirkkoon (Tuen firmaa jatkossakin)

Näiden lisäksi meillä on Kauniaisten omat tavoitteet. Pyrimme siihen että nuoret

- saavat kivan kokemuksen omasta seurakunnasta ja sen työntekijöistä (Mahtava seurakunta!)
- Granin riparit saavat hyvän maineen. Ne ovat turvallisia, hauskoja nuorten näköisiä proggiksia. Jos tämä onnistuu, nuorten haluavat tulla meille riparille jatkossakin. (Grani rules, with love!)

## MERKINNÄT KALENTEREIHIN: RIPPIKOULUN VUOSIKELLO

Elo-syyskuu.

Vuoden rippikoulusuunnitelma: aikataulut ja vastuujaot  
Riparikirjeet koteihin

Lokakuu

Ilmoittautuminen

Marraskuu

Leirijako ja leirikirjeet koteihin

Tammikuu

Kaikkien rippikoulujen yhteinen startti-ilta (1 h). Yleistä informaatiota hommasta.

Tammi- toukokuu

Kirkolla nähdään. Riparilaiset osallistuvat srk:n toimintaan (srk-jakso)

Huhtikuu

Rippikoulusunnuntai ja isosten siunaaminen. Kirkkomusaa, tiloja ja mitä nyt satutaan keksimään (jumiksen lisäksi noin 2 h).

Toukokuu

Rippikoululaisten, isosten ja vanhempien tapaamiset.

Kesä-elokuu

Isosten talkoopäivä

Rippileirit

Lisää riparilaisten osallistumista srk:n toimintaan (srk-jakso)

Valokuvaus, konfirmaatioharjoitus ja vanhempienilta

Konfirmaatio

## NÄILLÄ MENNÄÄN: YLEISIÄ KUVIOITA

### KENEN SYY?

#### Kokonaisvastuu

Ripariproggikseen pääsevät nuorisotyöntekijät, kaksi pappia, kanttori. Ja muutkin työntekijät, jos osaavat ja ovat kilttejä. Hommasta vastaa rippikoulupappi ja tiimi eli kaksi nuorisotyöntekijää. Pappi hoitaa ilmoittautumiset ja kausityöntekijän nakittamisen. Ryhmäjako tehdään yhdessä. Jos ihan pieleen menee, homma kaatuu kirkkoherran ja seurakuntaneuvoston riesaksi.

#### Kunkin ryhmän oma tiimi

Kutakin ripariryhmää vetää kolme seurakunnan työntekijää. Jokaista kymmentä leiriläistä vastaa yksi aikuinen. Opetussisältöjä koutsaat paperilla pappi, mutta kaikkihan omasta messagestaan vastaavat. Tiimi sopii turvallisuus- ja ohjelmavastuut. Yksi työntekijä on yleensä kausityöntekijä, joko teologian tai nuorisotyön opiskelija.

## RIPARILAISET

Ketkä pääsevät mukaan?

No, riparivuoden aikana 15- vuotta täytävät nuoret, granilaiset ja muut. Vaikka ei kuuluis kirkkoon. Konfirmatiokin onnistuu, kuhan kastetaan seurakunnan jäseneksi.

Nuo mahtavat järjestöt

Kas jotkut haluavat ripareille muualle. Kumma???? No olkoon. Kunhan tekevät tutustumisjakson meillä, että näkevät myös kunnollista meininkiä.

Yksinkin onnistuu

Voi riparin tehdä yksityisestikin, kun syyt ovat sopivat. Sovitaan vaan hommasta nuoren ja vanhempien kanssa. Jos leiri menee pieleen ja keskeytyy, ei hätää. Jatketaan silloinkin privaalisti.

Jos aikuisetkin tahtoo mukaan

ottakoot yhteyttä aikuistyön pappiin. Hän säätää aikuisriparin riparilaisen tarpeiden ja tilanteiden mukaan. Hyvä proggis aikuisellekin kuitenkin järjestetään.

## ISOSET

Me neuvotaan kyllä

Otetaan about kahdeksan isosta. Ja koulutetaan ne ensin. Opetetaan taidot ja tsekataan asenne. Joka leirille aloittelevia ja vanhoja pier, siis konkareita.

Mukaan pääsee jos

on ihminen. Eli jokainen halukas otetaan. Ei tarte olla penaa lin fiksuin muumi. Hyvä, että isokset ovat monenlaisia, sitä ovat leiriläisetkin. Ihan tyhjin lippain ei silti kantsi lähteä. Ripari on kuitenkin aika rankkaakin taistelua välillä.

Kämpimistä eli leirillä

Isot neuvoo pomoja jo ennen leiriä – eli suunnitellaan yhdessä. Sit leirillä he koutsaavat ryhmiään, pitävät hartauksia, kattovat kamojen perään ja varmistavat turvallisuuden omalta osaltaan. Kuusi isosta taistelee päivällä. Emänniksi ja isänniksi kutsutut väijyy yöllä yörauhaa. Näin he rakentavat hyvän ja turvallisen ilmapiirin ja ajavat känkäränkät vihollisseurakuntien leireille.

Seurakuntajaksolla sitten

Kovvoo hommoo, sanoi savolainen isonen. Puuha kun alkaa jo ennen leiriä ja jatkuu sen jälkeen. Isot osallistuvat kaikkeen nuorten toimintaan seurakunnassa, jotta riparilaiset näkevät heistä mallia. Aha, näin se homma hoidetaan. Jos isot tykkää seurakunnasta, pienet tulevat kiltisti perässä. Konfirmaatioonkin tarvitaan isosten vinkkejä.

Denaarit pöydälle

Isosille maksetaan runsaasta työstä vähän palkkaa. Ja leiri on tietenkin ilmainen.

**NÄIN TULLAAN RIPARILLE JA PALJON MUUTAKIN**

Juonittelu alkaa varhain

Elo-syyskuu. Riparipappi ja tiimi virittää kevään yhteisen ohjelmanrunгон. Kunkin leirin tiimi vastaa oman leirinsä kuvioista. Isosten ja leiriavustajienkin mielipidettä kysytään.

Näin sinne pääsee

Riparikandidaatit saavat lokakuussa jytäkän kutsukirjeen. Kouluun viedään riparievankeliumia. Lokakuussa sitten nuoret täyttää nettilomakkeen.

Ja voittajiksi arvottiin

kaikki. Riparitiimi jakaa ilmoittautuneet ryhmiin marraskuun alussa ja sitten leirikirjeet kotia. Voi leiriä muuttaakin myöhemmin, jos pakko on. Ja koskaan ei ole liian myöhäistä ilmoittautua riparille.

Kodit ihmettelee

Ripari on koko kodin, suvun ja kavereittenkin proggis. Siksi srk pitää koteihin tiivistä yhteyttä. Katotaan että kotiväki tietää missä mennään. Vanhempainillat pidetään ennen ja jälkeen leirin. Ja kummeille kiva kirjekutsu: tule siunaamaan nuortasi.

Missä ollaan

Hyvissä leirikeskuksissa. Kaikki leirit samantasoisissa, niin ei tule kateutta. Riparipappi varaa leirikeskukset. Kallistahan leirittäminen on, mutta se huomioidaan ajoissa budjetoidessa.

Kallis lasti bussiin

Dösällä mennään. Rohkimainen ajaa eli tilaa auton.

Ei ihan ilmaista

Seurakunta maksaa homman, mutta omavastuukin peritään, noin 170 euroa. Not bääd.

Jos ei oo rahhaa

voi anoa vapautusta maksusta. Kato nettisivut ja leirikirje.  
Paperilomakkeen saat työntekijältä. Kirkkoherra päättää asian.

Vakuutus

Sen hoitaa seurakunta.

## OPETUS JA OPISKELU

Näin me uskotaan

Parasta koko hommassa on se, että me ollaan jo perillä. Jokainen nuori kun jo uskoo Jumalaan omalla tavallaan. Koska meidät on luotu jumalareseptiiviksi otuksiksi eli ihmisen sisin on jo luonnostaan auki Jumalalle. Kastekin tekee ihmeitä. Usko on sitä että Jeesus kantaa meitä, ei niinkään sitä että me tajutaan se tai että me jotenkin erikseen harjoitetaan hengellisyyttä. Siksi ripari on rentoa puuhaa. Nuorta ei väännetä mihinkään vieraaseen, vaan autetaan siinä uskonilossa, joka hänellä jo on.

Opet opettaa jos osaa

Kristinuskoahan siellä studeerataan. Ope kertoo kivasti ja nuoret oppivat. Good old method from apostolic times. Tärkein tavoite: että tulis kiva tuntu uskosta ja seurakunnasta. Ei se olekkaan vain hulluimpien juttua, vaan sopii ihan taviksillekin kohtuudella. Asenne siis ensin. Ja toki me yritetään siihen päälle opettaa vähän uskon taitoja ja pikkusen jotakin tietämistäkin.

Tekemällä oppii

Tekemällä oppii, ajatteleamalla keksii. Siksi nuori pannaan osallistumaan, tekemään ja käyttämään kaikkia aisteja, myös kuudetta aistia. Tarpeitahan tämä vaatii, kuten askartelutarvikkeita ja elektronisia laitteita.

Kädet ristiin laita

Uskontaitoja oppi parhaiten kädet ristissä. Siksi niitä treenataan jumisten ja hartausten avulla. Ja niitä tehdään yhdessä koko porukalla. Parhaat ahaa-elämykset kun tulevat usein hartaustilanteessa.

Mitä siellä sitten opitaan?

Riparit seuraavat valtakunnallisen rippikoulusuunnitelman 2017 ohjeita opetusten sisällöistä. Onhan sitä hyvä jotakin tietääkin. Mutta vain jos se palvelee kaikkein tärkeitä, sitä että syntyy hyvä asenne ja kädet oppii laittamaan ristiin. Siksi opetuksen sisältö voi olla aika erilaista eri leireillä.

### Piiri pieni pyörii

Isoiset siinä hyörii, kun ne vetää raamisryhmiä. Niissä keskustellaan kivoista aiheista mopsipastori Mimosan laatiman aineiston pohjalta. Isoiset toki opastetaan tähän jo isoskoulutuksessa. Ja homma vielä kerrataan leirillä.

### Hauki on kana eli ulkoläksyt

Ulkoa opetellaan tärkeimmät: uskontunnustus, isä meidän -rukous ja Herran siunaus. Ne kun sanotaan kirkossa välillä yhteen ääneen. Kymmenen käskyä opetellaan sitten muuten vaan, mutta ei rimpsuteta ulkoa.

### Musat

Musiikki on ihan sikatärkeätä. Sitä kuunnellaan ja tehdään itse. Lauletaan ja soitetaan. Omat flyngelit mukaan. Punaisesta lauletaan ja virsariinkin tutustutaan. Virsikirja kun on firman ykkösopus – tietty Raamatun ja kalenterin ohessa.

### Hyvä kirja ja vielä parempi kirja

Omat Bibliat annetaan. Ja sopivasti käytellään. Miellään sellaiset joissa on Katekismus. Näin riparilainen tajuaa, miten kristinusko rakentuu. Ensin Jumala toimii raamatunhistoriassa (Raamattu). Sitten kristityt alkaa tajuta yhä syvemmin, mitä kaikkea se merkkää (Katekismus).

### SUURI HÄTÄ VOI ISKEÄ MUUALLAKIN KUIN VESSASSA ELI TURVALLISUUS JA KRIISITILANTEET

#### Suunnittele ensin, itke sitten

Ollaan varovaisia ja mietitään riskejä jo etukäteen. Etenkin leirillä sormi on pidettävä keskellä suuta, kun ympäristö on meille vierasta. Nuoria neuvotaan joka välissä. Muistetaan että vieraus, väsy ja joukossa tyhmyys tiivistyy -ilmiö lisää riskejä reippaastikin.

#### Levollisella mielella

Leiri voi olla joillekin nuorille henkisesti tosi rankkaa. Etenkin jos muu elämäkin painaa päälle kipiästi. Niinpä monet ongelmat voivat kärjistyä leirillä. Siksi seuraamme tarkasti nuorten hyvinvointia. Mitä kuuluu, miten voit, miten menee, käytsä täällä usein – näitä me kysellään jokaiselta ja usein. Kiusaaminen ei ole luvallista, siihen puututaan saman tien ja tiukasti (mutta lempeästi, vahinkojahan sattuu). Pomot jakavat keskenään havaintoja nuorten voinnista. Ja isosilla on tarkka silmä tässä.

Kaaosta ja mekkalaa vain kohtuudella

Jokaiselle kuuluu kiva ripari. Siksi nuorten kuuluu olla fiksuja toisilleen. Sääntöjä rikkoo vaan apinat – anteeksi loukkaus, hyvä eläinkunta. Muille annetaan rauha osallistua. Aika vaarallista olisi, jos kaikki tekisi vaan mitä sattuu tulemaan mieleen.

Jos leiri menee puihin

Joskus leiri täytyy lopettaa kesken. Homma ei vaan sovi itelle, tulee kipeeksi tai jotain muuta. Silloin pomot juttelee nuoren ja kotiväen kanssa. Jos pomojen mielestä homma ei enää toimi, nuori palaa eli liekehtii kotiin omalla kustannuksellaan. Viimekädessä kirkkoherra päättää asian. Kotiväen täytyy katsoa, että nuorella on paikka mihin palata, jos leiri menee puihin. Riparin voi silti käydä loppuun yksityisesti. Leirin pappi hoitaa sen nuoren kanssa. Ei se paha ole sekään.

THE END ELI KONFIRMAATIO JA UUSI ALKU

Hyvin suunniteltu, puoliksi tehty

Näin myös konfirmaatiossa. Sen ideointi alkaa jo leirillä riparilaisten kanssa. He voivat lukea, laulaa, soittaa ja tietenkin toimia kulkuessa eri tehtävin. Saarnan toteuttamisessa taivaskaan ei ole rajana. Kanttori ja muut messussa palvelevat pääsevät juoneen mukaan sitten lähempänä h-hetkeä.

Treeni ja kuvaus

Konfirmaatioviikolla harjoitellaan koko tilanne. Ja valokuvaaja napsii fotot koko jengista ja yksityiskuvat halukkaista.

Ilman musiikkia

olisi aika kökkö konfis. Siksi kaikki genret ovat käytössä, inspiraation mukaan. Palkkiotoimisia ammattimuusikoitakin kannattaa käyttää, sen verran uniikki kirkollinen tilanne on kuitenkin kyseessä.

Tupatarkastukset kotona

Konfirmaation jälkeen pomot kyläilevät niissä kodeissa, jonne heitä on kutsuttu. Isoet koluavat saman kierroksen omaan tahtiinsa.

Mites homma lopulta sujui?

Tätä kysellä jatkuvasti. Eli arvioidaan. Läpäisyperiaatteella siis. Lisäksi proggikseln lopussa nuorilta kysellä palautetta. Se voidaan tehdä kirjallisestikin. Riparikesän jälkeen kaikki työntekijät käyvät palauteneuvottelun. Kaikki tärkeä kirjataan muistiin, sillä muuten se unohtuu seuraavaan kesään mennessä.



Jatkuuko elämä riparin jälkeen?

Jatkuu. Etenkin jos nuoret löytävät tiensä nuoren seurakunnan elämään. Siksi me kutsutaan heitä mukaan tietoisesti ja henkilökohtaisesti. Riparin yksi tarkoitus kun on imasta nuoret mukaan seurakuntaan.